

Dag 0 woensdag 17 april verslag van Ida

Elke reis heeft een begin en een eind. Voor ons begon die al op woensdagochtend. Samen met Bauke en Gerry namen wij de snelboot van 10:50 uur naar Harlingen. Toen wij bijna in Harlingen waren belde Durk om zich ziek te melden. Jammer, ze hadden er zo'n zin in Na aankomst in Harlingen nog even snel een paar broodjes gegeten bij Bauke en Gerry in hun huisje en toen op naar Eindhoven. Omdat we mooi op tijd vertrokken waren was het nog niet zo druk op de weg, en kwamen we al vroeg bij Hotel Novotel aan. Even een kop koffie gedronken en toen een wandelingetje in de buurt gemaakt.

Rondom het hotel waren ze net nieuwe wegen aan het aanleggen en daarom leek het wat rommelig, maar als alles eenmaal klaar is wordt het vast wel mooi. We dachten even naar de luchthaven te kunnen lopen, maar dat was minder eenvoudig dan ze ons hadden voorgespiegeld met de tekst op hun website: *"Novotel Eindhoven is een 4-sterren hotel aan de rand van Eindhoven naast de luchthaven"*. We hebben daarom onze boeking nog laten wijzigen in een Park-Sleep- Fly- arrangement, zodat we de volgende morgen gratis met een taxi naar de luchthaven konden worden gebracht. We hebben 's avonds in het hotel nog lekker gegeten en toen naar bed.

Dag 1 woensdag 17 en donderdag 18 april verslag van Greetje

Op stap met de Fryske Dûnsers.

S 'avonds 18.20 uur zijn Jannie Wassenaar en Gerrie Boterhoek in Warten om mij op te halen om naar Eindhoven te reizen. Gerrie heeft ons veilig naar Land goed De Grote beek waar de B en B stond om daar te overnachten. Om 21.00 uur stonden wij voor de receptie. We kregen een rondleiding en de kamer toe gewezen. Daarna nog even gezellig bijgepraat onder het genot van een wijntje. Om 23.00 uur ging bij ons het licht uit. Wij hebben goed kunnen slapen deze nacht. 18-4. Heerlijk ontbijt, 8.45 reden wij naar Airport Eindhoven om te parkeren op Parking 5. Het was er erg druk zal wel met Pasen te maken hebben. Iedereen was op tijd aanwezig. Inchecken en door de Douane. Tineke Verbeek maande Goasse aan om zijn foto toestel uit de tas te nemen. Goasse vertikte het en prompt werd Goasse er uit gepikt. Eigenschuld dikke bult. Op naar Gate 2 om met Transavia naar Nice Cote D'Azur te vliegen. Van de gezagvoerder hoorden wij dat we over het Gardameer en de Zwitserse Alpen vlogen dit was ook duidelijk zichtbaar. Op het vliegveld stond ons een jonge Dame op te wachten ANNA genaamd zij begeleide ons naar de bus. Dit was een hele lange rit van Nice naar Bartolomeo al Mare. Over Tolwegen en door vele Tunnels. De terug weg heeft Tjamke de Haan ze geturfd en volgens Tjamke waren het er 62 stuks. Prachtige vergezichten vanuit de Bus op de Kust en hoge bergen en diepe dalen waar veel verwaarloosde kassen waren te zien. Om 15.30 uur kwamen wij bij een Hotel aan waar wij de Letlandse groep dropten. Zij reisden ook met ons mee in de bus. De organisatie was niet goed en er ontstond veel hilariteit. Het duurde

en duurde maar tot wij weer verder konden reizen . Met een enkele Sorry voor het wachten gingen wij naar ons Hotel BERGAMO. Keurig hotel daar de kamers verdeeld en koffie of een borrel gedronken. Tineke Verbeek vierde deze dag haar 62ste verjaardag en zij trakteerde ons op Celebrations Chocolate Heerlijk. Om 19.30 uur aan het Diner vooraf Salade ,rauwkost, Pasta, stokbrood. Verder werd er Soep, Kip en aard. geserveerd. We kregen een puddinkje als toetje na. Ik vond het lekker. Na het Diner waren er mensen aan het lijdansen. Ik heb niet meer meegedaan had geen lust meer. Om 22.00 uur zijn Tjamke de Haan en Greetje Koopmans gaan slapen.(Volgens Tjamke heeft zij geen last van mijn snurken gehad, blij te horen.) Het was een enerverende dag, maar met prachtig weer.

Dag 2 Vrijdag 19 april 2019 verslag van Alie

San Bartolomeo de mare

We staan klaar om excursies te maken.. De bus is laat, maar tenslotte toch gearriveerd, sommigen stappen is, de bus is vol, maar verder op staan een klein busje en nog een grote bus, 3 stappen in het busje, en de rest mag in de laatste bus, maar daar is te weinig plaats: zo'n 6 personen zullen 2 uren moeten staan. Dat willen we niet, maar de chauffeur haalt zijn schoudersop, en Anna gaat door met haar pizza. Overleg is niet mogelijk, en dus stappen we allemaal weer uit, en de bus rijdt weg, richting Parfumbabriek... Wat nu ? Eerst cappuccino aan het strand, heerlijk uitzicht op de Middellandse zee . Dan formeren zich groepjes: Jetske, Anneke, Joukje en Anne gaan aan de wandel, bergje op en af. De anderen gaan de kraampjes langs om leuke dingen te zien, weer anderen proeven vast de Aperol-spritz: heerlijk . Weer anderen bezoeken de Chiesa di San Giovanni Battista (kerk van Johannes de Doper). O, 1 uur verzamelen we ons bij het hotel : is er nu een bus of telefoontje? Nee hoor, inmiddels hebben de meesten al een tosti gegeten , en we gaan weer langs de ijscoman naar de strandtent voor een 2e aperol-spritz , We maken de kring steeds groter en het is een gezellige boel! OM 19.uur melden we ons in het hotel voor het diner, het schema van de gerechten per tafel raakte wel wat in de war, maar ieder kreeg wat hij gewenst had. Om 19.45 kwam de rest van de groep terug uit Monaco.

Verslag van zes ontheemden op vrijdag 19 april. Verslag van Maarten

Om 7.30 uur gingen de poorten voor het ontbijtbuffetje in het hotel Bergamo aan de Via Aurelia in San Bartolomeo al Mare, nabij Danio Marina, open en druppelden de eerste FD'ers binnen.

Tegen negenen verzamelde men zich voor de ingang van het hotel op de straatstoep, om volgens afspraak dan te vertrekken naar Èze voor een bezoek met rondleiding aan een parfumbabriekje annex museum met winkel. Maar alles

wat er kwam, geen bus. Later bleken er zelfs twee bij het benzinstation verderop staan te wachten. Toen was het al om en nabij tien. Drie FD'ers in een klein busje, de rest in een grote bus. Daar pasten de laatste drie weer niet in. Dus die weer terug naar de bus met de Est'sen. Die bus was daarmee precies vol. Tineke tussen slapende tieners op de achterbank, Tinus ergens halverwege en Maarten voorin met Jovanda (een van de leidende Servische studentes) op de gidsstoeltjes. Deze bus vertrok, maar wachtte iets verderop bij een bushalte op..... totdat het sein kwam tot vertrek. Aangekomen in Èze (niet ver van Nice) bleek de rest van ons gezelschap achtergebleven in San Bartolomeo: uitgestapt, deels uit solidariteit, omdat een uur staan in de bus geen optie werd gevonden.... De drie in het kleine busje sloten zich naderhand bij de "laatste drie" aan voor de ingang van het parfumgebeuren. Zo waren dat dus zes vertegenwoordigers uit het verre Fryslân ter plaatse om kennis te nemen van de fabricage van reukwatertjes. De fantastische benaming: L'usine Fragonard de National Perfume et le Magasin & Exposition dans le Èze.

Van veel verschillende bloemen, planten en fruit werden oliën geperst, getrokken, gestoomd en verwerkt tot geurige watertjes in overwegend glimmende potjes en flesjes met een evenzeer glimmende prijs.

Dat de wakker geworden Est'se jeugd wat minder geïnteresseerd de gidsende dame overstemden voor de achterhoede, was een bijkomstigheid. De prijzen van de artikelen in de winkel aan het einde van de rondleiding deden de meesten van de zes de tent uit vluchten.

De Zwitsers gaven op de parkeerplaats voor de ingang een prachtige act met hun alphoorns, 18 in getal en de vaandelzwaaijer met een wit-kruis-in-rood vaandel deed verwoed zijn best.

Dan werd het klauteren en zwoegen om over het geitenpad bij de koffie te komen, hoog op de kasteelberg van Chateau De La Chèvre (vergelijk Mont Saint Michel voor de Normandische kust). Daar vonden we uiteindelijk een reusachtig mooi koninklijk terras met cappuccino voor een bijbehorende schaamteloze vorstelijke prijs. Op het pad terug liepen we de afslag naar de parkeerplaats voorbij, waardoor wij te laat bij de bus kwamen.

Op weg dan naar Nice. Een waar woonmetropool waar wij onverwijld zouden verdwalen, maar de chauffeur niet. Op de meest onmogelijke bochten kreeg hij de bus toch op koers. Aan de Boulevard werden we uit de bus gezet en wandelden we naar het centrum en werden daar losgelaten. Al lang etenstijd: bezijden de bloemenmarkt werd op een terras door elk een heerlijke pizza verorberd.

En onmiddellijk daarop moesten we alweer via de achterkant van de markt, onder een prachtige stadspoort door de Boulevard weer op en terug naar de

laadplaats van de bus. Want te laat komen kon niet voor de tweede keer. Dat is immers voorbehouden aan de festivalorganisatie.

Van Nice ging het terug naar de staat Monaco. Bij het kopen van de parkeergaragekaart werd ons de keuze voorgelegd: stad Monaco of stad Monte Carlo. Het werd Monaco en de mede reisgenoten uit Finland gingen mee in die keuze. Een hele grote drie verdiepingen tellende parkeergarage voor bussen! Ongelofelijk. De Est'se jeugd deed Monte Carlo.

Met roltrappen en lift kwamen we bovengronds en uit bij het Zoölogische Museum. Daar troffen we de mogelijkheid om met een treintje, trekkertje met aangehangen rijtuigjes, een stadstour te maken. Dat leek ons de beste, snelste en gemakkelijkste manier om snel een beeld te krijgen van stad Monaco. En dat bleek. Nog snel een bezoek aan het paleis van Albert en dan om 18.15 uur zorgen bij de bus te zijn. Zo vroeg vertrokken we weer, als compromis tussen de FD'ers en de Finnen. Anders kwamen zij wéér te laat voor hun warme prak.

Er viel bij de late terugkomst (21.20 uur) bij het verlate diner veel veronderstellingen te weerleggen... Man man, wat een vreemde dag was het met heel erg veel buskilometers voor zo weinig excursietijd.

Dag 3 zaterdag 20 april door Frida De dag van het wachten!

We vertrekken vanmorgen naar San Remo. Vertrektijd 10.30 uur.

Busje komt zo, komt het busje ook zo? De bus komt maar 10 minuten te laat! Nu gaat de reis beginnen. Helaas na 10 minuten rijden wordt de bus geparkeerd en moeten we wachten. Informatie wordt er niet gegeven.

Het blijkt dat er nog een bus moet komen. Zullen we 11.10 definitief op weg zijn naar San Remo? Om 12.00 uur arriveren we op onze eerste bestemming.

Thea meldt onderweg dat je beter kunt schoonzwemmen als dansen, je hebt alleen maar een zwempak en een badmuts nodig. Je hoeft niks te strijken! Ja

Thea dat had je eerder moeten bedenken. In San Remo is er een optreden van 15 minuten. Koffiepauzes staan niet in het programma vermeld, die lassen we zelf in. Alie gunt Anne geen volle bak koffie, zij stopt een servet in Anne's nog halfvolle kopje. Gerrie heeft intussen wat maagvulling voor ons gevonden.

Zo gaan we 15.00 uur op weg naar Cannes. Ook hier tegelijk met de andere groepen een optreden. De plaats was geen succes er was te weinig ruimte voor dansers en publiek. Voor het publiek was het een soort hop on hop off gebeuren. Om 19.30 uur in volle vaart terug naar ons hotel. Ondanks het late tijdstip toch nog lekker gegeten. Bij de nazit had Bauke het wat moeilijk, hij miste zijn berenburg en Terschellinger kruidenbitter. Daarom als troost een kop koffie. Terugkijkend was het een dag van veel w88888. Lang in de bus, maar rijdend door een mooi landschap. Ondanks het feit dat het niet is gegaan zoals werd verwacht hebben we toch veel plezier gehad.

Frieda

Dag 4 zondag 21 april door Goasse en Tineke

Van de dûnsgroep de Fryske Dûnsers in hotel Bergamo in San Bartolomeo Al Mare Italië. Na 3 dagen van auto, vliegtuig en busreizen, begon deze dag in hotel Bergamo als een verademing. Vandaag hoeven wij niet eerder als om 16.00 klaar te staan voor de bus die ons naar San Remo zal brengen waar wij zullen optreden. De dag begon heerlijk rustig en na het ontbijt zijn wij begonnen met een wandeling naar de 2 kerken die beide op een elk hogere heuvel staan. Na de 1ste kerk naar het doel het nog hoger liggende kerkje, onderweg wilde bloemen die daar overal bloeien maar ook de sinaasappel en de olijfbomen in bloei, veel verschillende palmbomen en dennen een lust om te zien. En dan wat een pracht, het kleine plaatsje Cervo met zijn smalle straatjes gelegen op deze berg, hier kwamen wij Jetske en Jannie tegen die de gele route liepen. Wij hebben alle routes door het stadje gelopen en de prachtige kerk bezocht koffie gedronken daar waar meerdere leden van de groep ook zaten. Terug langs het strand nog een pizza gegeten en met haast naar het hotel terug om, mij om te kleden voor het optreden In San Remo, wat zal dit worden? De bus was precies op tijd! In optocht met de andere groepen (zonder het bordje, **The Netherlands**, welke ik (Goasse) zou maken door een deel van San Remo en daar op 2 plaatsen op straat gedanst en op naar het podium aan de kust, waar al die 6 verschillende dansgroepen hun optreden hadden en wat een belangstelling, waar wij eindelijk een optreden hadden waar wij voor gekomen waren. Prachtig als 2de groep moesten wij aantreden en dat ging prima Jetske en Joukje speelden de dansen fantastische dat het dansen ging bijna als vanzelf. Na afloop werden afgevaardigden van de dansgroepen op het podium geroepen en daar kregen ze de beker. De Bulgaren kregen de grootste beker 1ste prijs, maar wij vonden dat de Letten uit Riga beter waren. Wat een pracht al die dansgroepen daar op het podium. Terug bij het hotel zagen wij nog de gierzwaluwen hoog in de lucht, zouden zij straks net als wij ook naar Nederland vliegen? 's avonds na het eten gezellig met de Esten gedanst die hier ook in het hotel zaten, met dank aan de beide dansleiders en de muzikanten was het een mooie afsluiting van een fijne dag.

Dag 5 maandag 22 april door Bauke en Gerry

Verslag van de laatste dag van onze trip naar San Remo, Nice en Cannes, 22 april 2019 Na een onstuimige laatste nacht in hotel Bergamo met harde wind en veel lawaai, is iedereen weer present voor het ontbijt dat we ons weer goed laten smaken. Daarna de koffers en tassen gepakt, want we verwachten de bus om tien uur. Er is een markt vlakbij het hotel en we hebben nog even de tijd om die te bezoeken. Bij de boulevard aangekomen zagen we de bladeren van de palmbomen afwaaien en ook op de markt probeerde men de koopwaar veilig te stellen voor de harde wind, hier en daar waaiden de kledingrekken met handel om. Terug bij het hotel nog even een bakje koffie gedronken en wachten op de bus. Jetske heeft twijfel over een broek die ze op de markt had gezien en besluit deze alsnog binnen de gestelde vijf minuten te kopen. En ook Janny gaat ook nog binnen vijf minuten een broek kopen. De bus is op tijd en we vertrekken

om 10.10 uur naar Airport Nice. Jetske showt haar vijfminutenbroek in het gangpad tussen de stoelen en Sietsche bedankt iedereen voor wat ze gedaan hebben en we zingen ze al bedankend toe.

Jan Kooijman bedankt de chauffeur en geeft hem een bijdrage uit de pot. Na een anderhalf uur reizen komen we aan bij het vliegveld, waar we buiten nog even van een lekkere kop koffie genieten terwijl de gendarmerie alles in de gaten houdt en op de bagage let of deze bij ons hoorde. Het duurt nog wel even voordat we gaan vliegen en nemen ondertussen afscheid van Gepke en Meine die per trein of bus hun vakantieplan volgen. Na het eten van een broodje of iets dergelijks wachten we in de hal tot we de bagage kwijt zijn en hangen nog wat rond. We vertrekken een half uur later dan gepland maar na een goede reis landen we na uur en twintig minuten op het vliegveld van Eindhoven, waar we afscheid van iedereen nemen en elk zijn reis naar huis vervolgt. We kunnen terug zien op een prachtige reis en hebben genoten van de laatste dag met alle optredens. Tot een volgende reis en tot ziens.